

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 992/2025
09.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Наташе Драгићевић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу 6К. бр.296/24 од 15.04.2025. године и Кв бр.131/25 од 02.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Драгићевић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу 6К. бр.296/24 од 15.04.2025. године и Кв бр.131/25 од 02.07.2025. године у односу на повреду закона из члана 74. став 1 тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу 6К бр.296/24 од 15.04.2025. године, разрешен је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Наташа Драгићевић, постављена решењем Основног јавног тужилаштва у Прокупљу А бр.9/24 од 11.01.2024. године, у кривичном поступку који се против окривљеног води због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв. бр.131/25 од 02.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Наташе Драгићевић, изјављена против решења Основног суда у Прокупљу 6К бр.296/24 од 15.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Драгићевић, због

повреде закона из члана 74. Законика о кривичном поступку услед непримене одредбе члана 81. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 74. ЗКП услед чињенице да судија није применио одредбу члана 81. став 2. ЗКП, те пре доношења одлуке о разрешењу браниоца по службеној дужности није позвао браниоца по службеној дужности и окривљеног да се о разлозима за разрешење изјасне у року од 24 сата, на који начин је повређено право на одбрану окривљеног.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из списка предмета произлази да је окривљеном решењем председника Основног суда у Прокупљу Су.бр.VIII-49-41/2024 од 21.11.2024. године постављен бранилац по службеној дужности-адвокат Живка Вељовић, а да је претходно решењем Основног јавног тужилаштва у Прокупљу А бр.9/24 од 11.01.2024. године, окривљеном као бранилац по службеној дужности постављен адвокат Наташа Драгићевић, која је разрешена решењем Основног суда у Прокупљу 6К бр.296/24 од 15.04.2025. године.

Одредбом члана 74. ЗКП, предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истом је прописано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Дакле, повреда закона из члана 74. ЗКП постоји, ако окривљени у једној од девет прописаних процесних ситуација у којима је предвиђена обавезна одбрана није имао браниоца. Повреда закона из члана 74. тачка 2. ЗКП, на коју се позива бранилац окривљеног, постоји ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна, а окривљени није имао браниоца од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду наведену законску одредбу и да је у конкретном случају окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, за које је прописана казна затвора од једне до осам година, а да из списка предмета произлази да је окривљени током целог поступка имао браниоца постављеног по службеној дужности, односно да ни у једној фази поступка није ускраћен за своје право да има браниоца, то самим тим није ни дошло до повреде права окривљеног на одбрану, а супротни наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева бранилац наводи да је суд непозивањем окривљеног и браниоца да се у року од 24 часа изјасне о разлозима за разрешење браниоца учинио повреду одредбе члана 81. став 2 ЗКП, а како иста повреда, у смислу члана 485.

- 3 -

став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци наведене пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић